

[Knud Kristensen.]

og helst vil blive, hvor han er, kommer der ikke den rigtige Rytme og Fart i Flytningen af Arbejdskraften hen til de produktive private Virksomheder.

Der siges endvidere i Aabningstalen, at man skal have flere Forbrugerrepræsentanter ind i de forskellige Nævn og Raad. Nu har jeg ikke noget imod, at der er Forbrugerrepræsentanter i disse, men er vi i Virkeligheden ikke alle sammen Forbrugere? Er der i et saadant Nævn eller Raad een eneste Mand eller Kvinde, som ikke er Forbruger? Det vil jeg ikke tro man kunde finde. De er altsaa repræsenteret. Selvfølgelig har jeg ikke noget imod, om der kommer en eller to til, hvis man anser det for at være nyttigt, men jeg vil gerne sige, at det ikke kan være ensidige Forbrugerinteresser, der har Hovedindflydelsen paa de selvstændige erhvervsdrivendes Vilkaar. Det er karakteristisk, at Arbejderorganisationerne og deres Repræsentanter, baade i Regeringen og udenfor, naar der er Tale om deres Indtægtsforhold, ganske blankt forlanger, at baade Staten og Forbrugerne skal holdes udenfor, det skal de selv ordne sammen med deres Kunder, Arbejdsgiverne, og det offentlige eller Forbrugerne, som ogsaa kan have Interesse deri, skal holde Fingrene væk derfra, men naar det er de selvstændige næringsdrivendes Indtægts- og Prisforhold, der er til Behandling, er der næsten ingen Ende paa al den Indflydelse, som baade Staten og Forbrugerne skal have. Jeg tror ikke, at en Kontrol paa disse Omraader under de nuværende Forhold kan undgaas, men jeg gør opmærksom paa, at de erhvervsdrivende ogsaa maa have Krav paa rimelige Vilkaar, og disse kan ikke alene eller hovedsagelig være afhængige af og fastsættes ud fra ensidige Forbrugerinteresser. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi jeg er helt klar over, at en Socialiseringspolitik ogsaa kan fremmes paa den indirekte Maade, at man fastsætter Vilkaar og Betingelser for det private Nærings- og Erhvervsliv, som er saa ugunstige, at denne Stand ikke kan eksistere paa et rimeligt Grundlag og dens Funktioner derfor mere og mere vil gaa over til statslige eller andre offentlige Organer, hvorefter saa Skatteyderne kan faa den Fornøjelse at dække Underskuddet ved disse Virksomheders Drift.

Der tales i Programudtalelsen i temmelig ubestemte Vendinger om visse Skatte- og sociale Spørgsmaal. Jeg skal ikke tage Stilling til disse Planer nu; det faar vi jo Lejlighed til, naar de foreligger, og da de, som

sagt, er temmelig ubestemt formuleret, er det ogsaa vanskeligt at tage Stilling til dem nu. Jeg ønsker blot at understrege visse principielle Synspunkter, som vi har, og det er, at under Behandlingen af disse Forhold, Prisforhold, Skatteforhold og sociale Forhold, maa de gamle, anerkendte Dyder, som i mange Kredse nu er i Miskredit, tages i Betragtning. Disse Dyder, Initiativ, Dygtighed, Arbejdsomhed, Sparsommelighed og Selvhjælpstilje, maa ikke blot taales, de maa ikke blot berømmes i Ord ved en eller anden Lejlighed, naar det offentlige er i Beknøb, men de maa ogsaa virkelig belønnes, saa der er en Fordel ved at udvise dem. Saaledes maa Lovgivningen indrettes. Det er efter vor Mening ikke blot rimeligt og retfærdigt, men det er ogsaa nødvendigt, hvis man skal kunne arbejde sig fremad, baade økonomisk og paa andre Omraader.

Jeg har saa nogle Bemærkninger at gøre om det sydslesvigske Spørgsmaal. De i Programudtalelsen herom fremsatte Bemærkninger synes mig meget uklare. Der siges, at man vil fortsætte med Politikken paa Grundlag af 19. Oktober-Noten og Memorandummet af 31. Januar 1947. Derefter siges der noget om, hvad man ikke vil. Og endelig siges det, at Ministeriet

„agter navnlig at yde sin Støtte til, at de dansksindede i Sydslesvig kulturelt og økonomisk faar fuld Adgang til fri Livsudfoldelse og opnaar politisk Ligeret med den øvrige i Sydslesvig hjemmehørende Befolkning“.

Hvad vil „navnlig“ sige? „Navnlig“ vil vel sige, at det andet har man ikke saa meget Interesse for, det er specielt dette. Vil man ogsaa navnlig arbejde for det andet, vil man sætte alle sine Evner og Kræfter ind for det, hvorfor trækker man saa eet Punkt frem og siger, at det vil man navnlig arbejde for? Der maa dog deri ligge, at det skal have en Fortrinsstilling. Og hvis man vil sætte alle sine Evner ind for det hele, kan man vel heller ikke gøre mere paa det ene Punkt. Derfor vil jeg gerne sige: Er det hermed Meningen, at nu skal de andre Punkter træde i Baggrunden, nu skal der ikke navnlig arbejdes for dem, nu skal den administrative Adskillelse, nu skal Flygtningenes Fjernelse, nu skal Begrænsningen af Flygtningenes Indflydelse paa Styrat i Sydslesvig ikke komme ind under det, man navnlig vil arbejde for, men træde i Baggrunden som noget sekundært? Jeg siger slet ikke noget til, at man ikke har taget det med, at man staar paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund, det er efter min Mening en Klarhed, for det har man for saa vidt tid-